

[Stetter.]

pligtige, men den vil også forudsætte, at enhver lønudbetaling sker via en lønkonto. Vi vil i udvalget gerne høre noget om ministerens planer herom, men det forekommer os, at fremskridt på dette område er noget i konflikt med dette forslag under nr. 5.

Dernæst kan vi tilslutte os forslaget om at pristalsregulere højeste indkomstskattebeløb for medhjælpende hustruer, de 12.000 kr. Det er et fremskridt, men vi vil foreslå beløbet forhøjet. Indkomsterne stiger som bekendt med ca. 10 pct. om året, og vi mener ikke, at der er nogen saglig forklaring på at fastlåse netop den grundindkomst på de 12.000 kr., som blev fastsat første gang for indkomståret 1970. De medhjælpende hustruer gør en stor, men ikke tilstrækkeligt påskønnet indsats.

Dahlgaardudvalget siger i sin betænkning bl. a., at sambeskatningen rejser nogle væsentlige problemer, og at administrationen belastes stærkt af de ændringer, som løbende foretages. Udvalget fremsætter nogle konkrete forslag til afhjælpning heraf, f. eks. at det kunne overvejes at lade ægtefællerne selv bestemme, hvem af dem der skal have de personlige fradrag. Vi vil i udvalget bede om en nærmere uddybning af de problemer, der er forbundet med en radikal løsning, nemlig ophævelse af sambeskatningen, eller resterne af sambeskatningen.

Vi er indforstået med forslaget under nr. 4, hvorefter der sker en gradvis formindskelse af den skattemæssige forskel mellem pensionister og andre skatteydere. Finansministeren benytter lejligheden til at foreslå en skattelettelse for pensionister ved at forhøje deres samlede personfradrag med henholdsvis 400 kr. og 200 kr. Denne forhøjelse vil vi gerne se lidt nærmere på i udvalget. Hvad vil denne skattelettelse koste staten og kommunerne i provenutab? Er kommunerne indforstået hermed? De har jo for længe lagt deres budgetter. Hverken bemærkninger eller fremsættelsestale giver svar på disse spørgsmål, og denne isolerede lettelse forekommer umotiveret.

Vi kan medvirke til, at betaling af restskat for både A- og B-skatteydere udstrækkes til de foreslåede 6 terminer. Ministeren siger i bemærkningerne, at det overvejes at søge gennemført en ordning, hvorefter restskat betales i forbindelse med betaling af

foreløbig skat for det efterfølgende år. Det skal ske ved modregning i den enkelte skatteydere fradrag. Det er en administrativ letelse, og den er vor gruppe med på. Jeg kan dog ikke tilbageholde en bemærkning om, at vi dermed fjerner os fra samtidighedsprincippet. Den eventuelle restskat for indkomsterne i 1973 betales først i løbet af 1975. Det er i denne henseende dårligere end efter det gamle opkrævningssystem, som jeg undertiden sender en venlig tanke.

Endelig er der ændringen under nr. 9, hvor ministeren vil indføre en særlig form for slutopgørelse for dagpenge fra anerkendte arbejdsløhedskasser. Ministeren begrunder forslaget med, at den nuværende summariske beregning af skat af understøttelsen har en tendens til at give restskat. Der er ikke ført noget bevis for den påstand, og jeg mener, at påstanden er fejlagtig. Jeg har en del regneeksempler, der står til rådighed for ministeren; de bygger på understøttelsesperioder på 6, 9 og 12 måneder og på en relativt høj kommuneskat, nemlig 22,3 pct. Eksemplerne viser, at der er en god overensstemmelse mellem foreløbig skat og slutskat. Er der en forskel, ligger den i en tendens til, at der fremkommer overskydende skat, som er størst for skatteydere med personlige fradrag, og det skyldes naturligvis, at der i de summariske træk i understøttelsen ikke tages hensyn til ligningsmæssige og personlige fradragsbeløb som f. eks. underskud på eget hus. Regneeksemplerne viser, at benytter man reglerne i ministerens forslag ved slutopgøret for indkomster med arbejdsløhedsunderstøttelse, er tendensen ganske tydelig: der fremkommer en overskydende skat.

Det er med andre ord et forslag, som indirekte forhøjer arbejdsløhedsunderstøttelsen, og forhøjelsen er ca. dobbelt så meget værd som en almindelig forhøjelse, fordi denne forhøjelse er skattefri. Det er ganske genialt fundet på, men vi advarer ministeren og hans flertal mod at gennemføre dette forslag.

For det første er det misbrug af kildeskatte-systemet. Alle skatteydere må respektere ensartede regler for slutligningen; alt andet er administrativt belastende.

For det andet er der tale om øgede offentlige udgifter. Hvor store de er, og hvordan byrden skal fordeles mellem stat og kommu-